

היום אחרים

היהודיזציה של גאולה כהן *
המאפיה השמאלנית של משה שמיר *
הערבים בעיני ח"כ זבולון המר

אסור לצייר תמונות יזוועה כאילו צד אחד יפסה דעתו על הצד השני. זו גרישה מאפיוזיות — זאת מאפיה.

גאולה כהן: מה פיתאום מייחסים לי ציד-מגושני? כאילו אני נגד היפשיהיבור.

גונבים את הדגלים

מודעת-הבחירות של הליכוד לקראת הבחירות להסתדרות, שבהן משתמשים תועמלני הליכוד בפסוקים ממשניאיניהם של ברל כצנלסון ו.א.ד. גורדון כדי לטעון ש"העבודה היא ערך" ולא מיפגה, עוררו את חמתו של יונה יגול, מוותיקי מפא"י, המגיב:

"מה נשתנה בתעמולת הבחירות הרגוויזי? ניכרות של הרשימה ההסתדרותית של הליכוד? נשתנה הרבה מאד. כשנות השלושים תבע זאב ז'בוטינסקי, לישבור את ההסתדרות, ואילו כיום דורשים תלמידיו את כיבוד, רעיון העבודה... אולם מאתרי השניו המילולי גועשים כל הוצי רים ומתנשאת רעוזההרה של כובשים שיכורו ניצחון: לגנב את הדגלים והסמלים היקרים ביותר של תנועת-העבודה.

"להיות עם אדם, אמרת מודעת הליכוד בעיקבות אימתו של גורדון. וציטוט זה בא ביחד עם התביעה שאין הכדל בין שכב לתל-אביב. כלומר, שלושה מיליון יהודים ישלטו על מיליון הוצי אי שני מיליון ערבים — וזה ייקרא עם אדם מופחדו של א.ר. גורדון?

"זאב ז'בוטינסקי האשים בטעתו את גורדון, כרגוויזו וברל כצנלסון, בכך שהם בוגדים באיני מרשים הלאומיים והציוניים הצרופים למען האיני מרשים המעמדיים, כפי שמבטאת אותם ההסתדרות — ועכשיו יבואו תלמידיו וידגלו בתורת גורדון וצנלסון?

איך מקימים שמאל?

"מת, בעצם, היה בארץ בשלושים השנים האחרונות שמאל? שואלת המשוררת-מסאית שור למית הראבן, בעיקבות תביעה לחדש ולהקים מחדש את תנועת העבודה.

היא ממשיכה ושואלת: "שמאל כזה יצריך רק להדשי מעט, והוא יהיה כסדר, או לתקנו פה ושם ואז הכל יבוא על מקומו בשלום? שמאל נחמד לחוק כזה, משהכנע כזה, מתפקד היטב, שצריך רק לכונן אותו כמו שצונו טוב, מהתהלה, ואז יהיה ויהיה יפה וינצח?"

מסקנתה של שולמית הראבן היא: "ייתכן שמיסנתה כלשהי צריכה להיות קיימת וקשה לעבור ממצב של מביכה בלי שום מיסנת בכלל אבל כמקרה אי במאוחר יצטרך אדם מישראל לשאול את עצמו מה הוא רוצה בעצם: להחזיר את מיפגת העבודה ההיסטורית או הארכיאולוגית — או להקים שמאל לצורך הראשון מסיקה בהחלט פעילות פוליטית כמסודרת הקיימים. לצורך השני דרושה היבה מאד עבודה — כמעט ככל המישורים שבהם אנשים חיים." (על המישור)

פסוקי השבוע

- **יאר צבן**, ראש סיעת שלי בהסתדרות: "רבין הודיע שהקים צוות להעברת השלטון לידי הליכוד. אין בזה צורך. כי המערך כולו פועל כצוות כזה כבר עשר שנים, וזהו הדבר היחיד שהוא עלית בו."
- **עורך הארץ גרעין סאמט**, על מאמר ראשי של הארץ בפרשת דיון: "המאמר היה מלא אולם מפה אל פה."
- **מונהיג המופדנה הדיבורית שימי-הה ארלין**, על המשאומתן הקואליציוני עם אגודת-ישראל: "הם רוצים קודם לאכול את הסעודה, ורק אחר כך יברכו את ברכת-המוזון."
- **עמוס קנין**: "יותר משיהדות שרמה את הכדורגל, שמר הכדורגל את היהדות."
- **עוזר יויצמן** על העובדה שבממשלת בגין לא יכהן אף שר מוותיקי תנועת החרות: "זו תהיה ממשלה בלי חרות וכלי מק"י."
- **יו"ר הכנסת השעבר, ישראל ישי-עיהו**: "מפלגת הסתבכה כפי שהסתבכה. אליו הים יסלח לה."
- **העיתונאי יוסף (תומי) הפיר**: "ראשי-ממשלה בלי עקרונות הוא אסון קטן, אבל ראשי-ממשלה עם עקרונות יכול להיות אסון גדול."
- **הרב מנחם כהן**: "בגין עלול להי-ווכח כי בעוד הוא קורא את התנ"ך מימין לשמאל, קורא מר קארטר את התנ"ך משמאל לימין."

הפוליטרוקים מדברים

מאז הבחירות נשטפת העיתונות הישראלית ברעיונות החינוך-החדש היוצאים מפיחה של הפוליטרוקים החדשים של ממשלת הליכוד: משה שמיר, גאולה כהן וזבולון המר. הסיגנון והאי-דיאות של המישור החדש הגיעו בשבת האחרונה לזבולון המר בהארץ, ובמאמר על משה שמיר במערב. קטעים מובחרים מדבריהם של מעצבי דעת-הקהל החדשים, להלן:

על עמדות ואמונה:
משה שמיר: העמדה שלו אימרת שאנחנו המובנים, הצירקים, היפים, שהצדק הוא שלנו, שעלינו להוסיף ולהילחם בפוהנו, שעלינו לנצח וששם שננצח.
זבולון המר: אם הלב אינו כמות שאתה צורך, לא תוכל לעמוד אחר מול שלושים, מול כל הערבים.
גאולה כהן: השוב לחזק את אמונת העבר בעצמו, בעיקר. בזהותו. שלא יחשים שזה כובש. שיודע שזה שלנו.

על הערבים:
משה שמיר: מאז מיליון עומדים עלינו להכחידנו.
זבולון המר: הם קיימים רק כדי להואבק ביהודים.
גאולה כהן: אם יתעם שהערבים רוצים לרוק אותנו לים, או מתכוננים.

על היחס לערביי ישראל:
משה שמיר: אינני אומר שצריך להתייחס הם רק או לנהוג אלימות לשמה בערביי ישראל.
זבולון המר: אני נגד גירוש או פגיעה בר-ערבים. שיכמאי את תרבותם אצלנו — או שי יגורו מכאן ככבוד.
גאולה כהן: "המרחם על אכזרים, סיפו שמתאמר על רחמנים."

על דמותו של העם היהודי:
משה שמיר: זקופות-קומה יהודית. כותל. אי-עבודה בשבת. שמירת כשרות. יהדות שיש בה להם.
זבולון המר: אנו מעל למחשב. אנו העם ההיסטורי.

גאולה כהן: לעם הזה יש ייעוד, לכן הוא נשאר בחיים אחרי שכל הממלכות הגדולות פשו מן העולם.
על חינוך הנוער:
משה שמיר: צריך קודם-כיל ויתר אידישי קיים ויתר יהדות.
זבולון המר: הגיע הזמן לתת חינוך יהודי לכלים.

גאולה כהן: היבט להיעשות היהודיזציה יסודית במערכת-החינוך.
על הסלווידיה:
משה שמיר: אם יש באיני מאפיה — כספרות, בתואטרון ובכידור — זוהי המאפיה השמאלנית. יש לה אחיזה עמוקה בין היוצרים ובאמצעי-התיקשורת.

זבולון המר: תמצא את קבוצת המשפיעים והצועקים בענייני תרבות ברישמת-תמיכה אחת של שלישי.
גאולה כהן: אין כל הצדקה שקבוצת מר עומ קמנה עם דיעות ססציוניות מאד תסית כפלי-תיקשורת ממלכת.

על התהפכת התרבותית:
משה שמיר: אני רוצה לראות את המא-טין את ההשקעה, את הצינו ליצור איכות תר-בותית אמיתית.
זבולון המר: מן למשל, קובע כי לעממי שמר לא תהיה השפעה על היצירה כסלווידיה? ולמה דווקא עממי קינו זוכה ביתר השפעה? אולי אנשים אחרים יתנו הדגשים אחרים.

גאולה כהן: יש סלווידיה הינוכבת? אדי רכא! אפשר לעשות תוכנית על רבי עקיבא שתהיה מהתקת לא פחות מ"משימה בלתי אפי-שיות".

גאולה כהן: ניקוויראשי, זה היה מפקד! אי-אפשר לחזק על ארץ ישראל. אלף תוכניות של "מוריש" או "מוקד" לא יכולות לתקן מה שמבלתה תוכנית אחת של "ניקוי ראשי". אם רוי צים להציג את "מלכת-המבטחה" כאיפו פרטי — כבקשה. אבל אם רוצים שנסכסר אותה, שית-נו לקרוא ונחליט.
על חופש היצירה:
משה שמיר: אוסף לבו לתכופתן. אך אין להעלות על הדעת כל פגיעה בו או בזכותו לומר את אמתו כפי שהוא רוצה.
זבולון המר: לא אתקרב בחופשי-היצירה.

חוקרי המכון אחת לשבע שנים. תחת לצאת להשתלמות בחו"ל, כפי שגוהים מדעני המכון לעשות, החליט הפרופסור ל-שרת בשנת-השבתון שלו כרוך פא בצה"ל. דנון, שהוא רופא-מנתח במיקצועו, עומד להצטרף בתחילת התודש הבא אחת. בי-הקבע למשך שנה אחת. בי-תקווה שמעשהו זה יישמש דוגמה למדענים אחרים.

עוזר יויצמן ומאיר עמית קיימו בשבוע שעבר מיספר שיחות בארבע-עניים במיסעדת בית-אמריקה. בעל המיסעדה, ז'אק ד'ק, שלא ציפה לפעילות קואליציונית במיסעדתו, סיפר שהוא מתכוון לספק לקוחותיו תפריט חדש, שייקרא "תפריט קואליציה" ואמר: "עכשיו, לפחות, יהיה אפשר לדעת מי האכיל את מ".

הצירית מרים ברנ-הררט ערכה תערוכה מצוירה במרשב נהלל, בביתה של

דובי גר היה מקורי כרגיל כשגילה לאישתו שרה ולתברו הקרובים, כי בחר ב"ליכוד". דובי שכיב בתוכנית הטלוויזיה הסאטירית "ניקוי ראש" שכונתה שמא-לנית בני ח"כים של הליכוד, ואף ערך חיקויים משעשעים של ח"כ הליכוד חיים לנדאו, יצא לחגוג את ניצחון הליכוד בבחירות, במוע-דון החדש של הזמר ישראל גוריון, ביופ. בכל תקופת הופעתו בתוכ-נית הסטיר דובי רעואלי הפוליטיאני. אישתו המופתעת יותר מכולם, אמרה: "שמאל או ימין או אהבת אותו גם ככה".

עמדיה אשכרה, בתו של מוכרי תנועת המושבים, אריק נחמקין, כימעט כל תושבי נהלל פקדו את התערוכה, ובניהם היה גם אורי דייק, הנצר האחרון לבית דייק שנותר בנהלל. אודי גילה בתערוכה עניין מיקצועי, אבל הכריז כי מאז החל מצייב בעצמו הוא תולה בביתו ארוק את ציוריו-שלו.

במוזיאון הארץ בתל-אביב נפתחה תערוכת פיסולי-קרמיקה של הפסלת אגני י'ארי. אגני היא רצינית של הפרופסור פינחס יואלי, מומחה בינלאומי למיפוי טופר-גראפי באמצעות לוויינים. בי-